

— Een blad meldt dat te Molenaersgraaf (Holland), een ingezetene dier gemeente dezer dagen op het stadhuys zyn 26^e kind sengeven kwam. Van deze kinderen, onder welke nimmer twee- of drylingen zyn geweest, waren 13 zonen en 13 dochters; 13 zyn er overleden en 13 nog in leven. De vader dezer kinderen telt 58 jaren.

— Over eenige dagen werd een der voornaemste deurwaerders van Brussel, door de schuldeischers van den baron *** verzocht eenen aanslag op het kasteel van den edelen schuldenaer te doen. Toen zyne vrouw, hy zyne terugkomst, bemerkte dat hy een weinig onsteld was, vroeg zy hoe hy er ontvangen was geweest. « Zeer goed, antwoordde hy; want men heeft my willen doen eten. » Inderdaed, den wachter van den baron had den deurwaerder doen ontvangen door twee wachhouders, waervan den eenen de broek van den ongelukkigen ambtenaer zeer sterk beschadigd heeft.

— Men schryft uit Leuven aen een Antwerpsch blad het volgende :

« Een nog al groot getal inwoners van het waelche gehucht Beauvechien, maken hunne toebereidselen, om eerstdaags hunne gemeente te verlaten en naer Antwerpen te komen, van waer zy dan met de beste gelegenheid naer Amerika zullen scheep gaen.

« De uitwykelingen zyn meest allen werkmenschen, welke te Beauvechien, nauwelyks 6 stuivers daegs kunnen verdienen, waermede zy zich, vrouw en kinderen moeten voden, huisvesten, enz.

« Allezins goede tydingen, onlangs van in Amerika verblyvende Walen te Charleroy ontvangen, en van daer verder medegedeeld, hebben voormelde bewoners van Beauvechien tot de ontworpen landverhuizing aangespoord.

« De armoede is in het walenkwartier, op de plattelandsche gemeenten, zeer groot, en niet zelden hoort men van scrandingen op de groote baen gewagen. Over een paar weken nog, werd eenen herbergier van Beauvechien, die zich naer Leuven begaf, op den weg door vier kerels aengesproken, die hem vroegen waerheen hy zich begaf, en op het antwoord dat hy naer Leuven ging, zegden zy hem te willen vergezellen. Gelukkig passeerde er juist een voorjaar met twee geleiders en eenen hond, welke de verontrustende kerels op de vlugt dreef.

— Een hooge ambtenaer van het engelsch ministerie heeft eenen maatregel genomen, die nog al opziens heeft gebaerd. Hy heeft een getrouwde vrouw, moeder van vier kinderen, klerk benoemd in het bureel der archiven van den Staat. Dit is de eerste maal dat een vrouw in Engeland met een openbare bediening belast wordt.

— Volgens een zwitsersch dagblad wordt er in de stad Geneve van niets anders gesproken dan van een tweevoudige vergifing, welke er gepleegd is. Verleden maendag bragt een jongman aen zekere dame, van wege een harer vriendinnen, welke zy sedert lang niet meer gezien had, een schoone bloemtuin en twee stukken marsepyn. Eerst weigerde zy het geschenk; doch eindelyk nam zy het aen. Zy at een der stukken marsepyn en gaf het andere aen hare dienstmeid. Een kwart uer later gevoelden de beide ongelukkige vrouwen hevige krampen, gevolgd van braken, welke met hunne dood eindigden. De justicie heeft eenige aenhoudingen gewerkstelligd. Het onderzoek wordt voortgezet.

— Den 5 dezer bevond zich onder de reizigers die uit de nieuwe wereld, via Southampton, te Havre aen wal stapten, een persoon zeer goed gekleed doch barrevoets, helgeen niet weinig de verbazing der omstaanders wekte. Deze persoon is een engelsch kapitein, Thomas Cormick genaemd, en heeft na een geleedene schipbreuk, waerby hy wonderdadig is gered, de belofte gedaen barrevoets een pelgrimstogt naer O.-L.-V. van Salette en naer Jeru-

smerten van hunnen vriend te stooten. Maer zyne moedeloosheid was van korten duer Gaetan, als over zich zelve beschaemd, nam haestig zyne karabyn op, legde deze op zyne schouder en sprak met een geveinsde blygestigheid :

— Wel aen, myne vrienden, volgt my allen; ik zal u dat verhalen. Wy zullen in myne hut nog wel een glazeken St Julien vinden om op de gezondheid te drinken van de kinderen welke voor eenigen tyd het gebergte verlaten.

— Weest bedankt M. Gaetan, herhaelde de menigte met een eerbiedige vreugde en zich gereed makende om den bergbewooner te volgen.

Carlotta richtte zich naer den dokter, wier aendacht beurtelings geboeid wierd door het vertoog en door de bloemen waermede hy beladen was.

— Mynheer de reiziger, sprak hy hem, zoudt gy het weigeren eenen oogenblik binnen de hut te komen, alvorens weder te keeren naer de herberg van den *Gouden Leeuw*? Gy zult hooren wat ik die arme kinderen te zeggen heb, en misschien zult gy my eenige inlichtingen kunnen geven wegens.....

— Ik zal er komen, mynheer Gaetan, antwoordde de dokter met een goedwillige blygestigheid den titel van mynheer herhalende welke de bergbewooners aen den gids gaven, ik zal des te williger gaen daer ik geene een weinig zou rusten alvorens naer Bourg-le-Lans voort te gaen, en ook, ik ben nieuwsgierig om de planten by het licht te zien welke deze kleine guiten mede brengen. Het zyn zeldzame bloemen, myn braven gids! de *viola flora*, de *arthemisia gicialis*.....

— Het zyn kruiden welke op byna onbeklimbare rots-punten en op de boorden van afgronden wassen, en misschien, mynheer zoudt deze kinderen niet meer durven wederkeeren naer de plaatsen waer zy in levensgevaer de bloemen geplukt hebben die zy hunnen vriend den marmotvanger komen aanbieden!

Deze woorden uitsprekende ging hy naer zyne hut, gevolgd door alle de aanwezigen.

(Wordt vervolgd.)

saem te volbrengen. Reeds byna twaelf jaren droeg deze man geen schoeisel en zyne voeten zyn bedekt met eene eelt, dat niet minder hard en sterk is dan hoorn, en harder dan het sterkste leder.

— Een hevige storm heeft den 8 dezer, op de kusten van Engeland gewoed. Glasgow en deszelfs omstreken hebben byzonder geleden. De schepen verbryzelden zich de eene op de andere in de haven, of zonken tegen de duinen. Te Glasgow zyn de ruime werkhuizen van den caledoniaenschen yzeren weg slechts eenen hoop van puinen meer. Twee overgrote handakken, beschermers der in maek gestelde schepen in het gesticht van M. M. Tod en Mr Gregor, en waervan het eene maer 250 à 300 tonnen woog zy met vreeselyk gekrack ingestort op twee schepen waervan zy de werven overdekten.

— Krachtiger en dringender dan ooit zyn de poogingen, die thans worden aangewend om paus Pius IX te doen besluiten, naer Frankryk te komen. Napoleon III verlangt dit vurig. Alle mogelyke invloed, op het terrein van staatkunde en op dat van godsdienst, dien de keizer maer eenigzins in staet acht op den Paus te werken, wordt gebezigd. De thans te Rome zich bevindende fransche bisschoppen zyn met deze taek belast. Aen Pius IX zyn de schitterende toezeggingen gedaen om hem te bewegen, geen acht te slaen op den tegenstand dien het plan zynen reis by de meerderheid der kardinalen ontmoet. Men zegt zelfs, dat het weener kabinet niet meer wil beletten de verwezenlyking van het voornemen des pauses, om, even als zyn voorganger, een reis te volbrengen, die welligt niet dezelfde noodlottige gevolgen zou hebben. Napoleon III, die zyne plannen vooraf rypelyk overweegt, heeft reeds alles in gereedheid voor het geval dat Pius IX mogt besluiten te komen.

Havana-Sigaren.

In de Havane behoort de tabak tot de meest noodwendige dingen; immers zoude men aldaer liever gebrek aen brood dan aen tabak willen hebben. Deze is het voornaemste produkt des eilands; en weleer was hetzelve aen een monopolie onderworpen, gelyk aen dat in Spanje. Hierover beklagden zich nu de inwoners hevige. De dagbladen en vlugschriften, welke tydens de vryheid der drukkers op dat eiland het licht zagen, waren slechts de tolken van het gemor en het misnoegen des volks. Ten laeste hebben dan ook de goede lieden op Cuba verlof bekomen, tegen betaling van dertig piasters voor elken Tabaquero, en zes piasters voor elke duizend sigaren, welke men uitvoert, zoo veel tabak te teelen, te verwerken, ja zelfs te rooken, als hun goed dunkt! Van dit verlof te maken zy het beste gebruik van de wereld. Er wordt thans een buitengewoone hoeveelheid tabak verbruikt. Heel de bevolking, mannen en vrouwen, zwarten en blanken, alles rookt wat meer rookenskracht bezit. Men rookt by den weg, in de wooningen, op bals en danspartijen, en zelfs in de salons. Menige vrouw rookt even sterk als de beste krygsman.

Op de vaste kust is deze drift voor den tabak nog veel sterker. Te Merida, in Yucatan, is het toneel in den schouwburg niet overdekt, en al de aenschouwers rooken; en zoo in de meeste schouwburgen op de vaste kust. Meer dan vermoedelyk zou het als eens onwillewendheid worden opgenomen, zoo iemand zich in gezelschap zonder sigaar vertoonde. De zwarten, die aen hunne kennissen geen ander geschenk kunnen doen, bieden hun sigaren aen. Bewyst een zwarte iemand, die zyn heer niet is, eenige kleine dienst, een sigaar is zyne belooning. Geene negerin gaet op weg dan met een sigaar in den mond, of achter het oor, of in het haar. Tabakzucht brengt daer alle standen in aenraking met elkander. Met een sigaar in de hand houdt men den eersten rooker den besten aen op den weg; *candela*, roept men, en al ware hy ook een Spaensche Grande, hy zal de sigaar uit den mond nemen om dezelve den roeper toe te reiken. Deze steekt de zyne aen en bewyst geen anderen dank dan een vlugtigen groet.

Tydingen van den Oorlog.

De brieven uit den Krim zyn gedagteekend van den 9 february:

De bondgenooten hebben den 4 bet fort St-Nikolaes doen springen. Daervoor heeft men 50,000 kilog. poeder noodig gehad. De verbondene en russische legers woonden deze schrikkelijke ontploffing by, welke nieuwe puinhoopten heeft opgepropt op de reeds van Sebastopol bestaende oeverblyfsels. De yzeren poorten der dokken zullen naer Frankryk en Engeland worden gebragt.

Nu gaet men de gezonkene russische schepen vernietigen.

In den Krim geloofde men zeer weinig aen den vrede; wat de burgers aengaet, zy zyn in klein getal welke er betrouwen in hebben, en in het leger zyn er nog veel minder. Hetgeen hiertoe aenleiding geeft, is dat de Russen geen teeken doen van wapenstilstand, hetgeen zy nogtans van over lang zouden moeten verrigt hebben, dewyl zy in reg-streeksche gemeenschap zyn met St-Petersburg door den elektrischen telegraaf. Op den 30, was er nog geen gewag van wapenstilstand.

Uit St-Petersburg schryft men, van 23 january (14 february):

« De taek onzer dagbladen is gansch en geheel veranderd, en het schynt dat onze gazetiers allen deel van het gezelschap der vrienden van den vrede maken, zelfs kan men uit hunne artikels verstaen dat de wezenlyke en ware belangen van Rusland eindelyk wel begrepen zyn. »

De *Aboille* eindigt in dezer voegen: « God zy gedankt! alles voorspelt een aenstaenden vrede. Er zullen legioenen russische reizigers naer Parys trekken. O Frankryk! gelyk de dichter Gribjedoff zegt, er is geen schooner land. »

Gy ziet dat de uitstorting niet verder kan gaen, en dit artikel beantwoordt aen de gesteltenis der gemoedren.

Vrede en verbroederlykheid met Frankryk, dit is het hendaegs spreekwoord.

De *Gazette de Londres* kondigt den volgenden brief af over de vernietiging der dokken van Sebastopol.

« Na drie maenden in de arsenalen, volgens het bevel van lord Panmure, neerstig gearbeid te hebben tot het vernielen der dokken, kondig ik met voldoening uwe Hoogheid aen, dat onze werken ten einde zyn, ik wil zeggen dat wy de drie dokken op den zuidkant en een helft der oost en wes-kanten der kai door ons te slechten, vernield hebben. Tot den gronde toe zyn deze werken afgebroken. Het spyt my dat, by gevolg der opgedane omstandigheden, wy langer bezig geweest zyn dan de tyd daertoe bepaeld was, maer niemand was in staet dit te voorzien. »

Het verslag treedt daarna in de uitlegging der oorzaken waerom dit werk zoo lang geduurd heeft, en zegt dat indien de Franschen zoo lang niet bezig geweest zyn, het is omdat zy zooveel tegenkantingen niet ontmoet hebben.

Men schryft uit Kamiesch 2 february:

« In den nacht van den 30 january, hebben de Russen eenen aanslag gepleegd, welke zooveel goede gevolgen niet gehad heeft, als zy er mogten van verwachten.

« De bondgenooten hebben twee booten van het zeeleger, die alle nachten de ronde in de reede van Sebastopol, om den vyand te bewaken en ons te verwittigen indien hy zich tot een pooging bereidde. Nu, den 30 january zagen de bedoelde booten eenen russischen boot, die zich verwyderde als zy hem naderden. Zy volgden hem tot het midden van de reede. Aldaer gekomen, brandde de russische boot een kanonschiet los.

« Op dat teeken werd er heugelsch vuer ontstoken op acht andere booten, die op zekeren afstand van elkander en even verre van den oever lagen: dat vuer verlichtte gansch de haven. De kanonniers der noordforten, welke allen op hunnen post waren, begonnen een schrikkelijk geschut met kanonballen en schroot op onze twee booten. Een dezer werd door eenen biskaeijer zoo zeer beschadigd, dat de andere hem op sleptouw nemen moest, en zyne manschap overnam, waerna beiden langs den zuidkant der reede kwamen randen.

« Indien de Russen een weinig stoutmoedigheid gehad hadden, den zonden zy hen voorzeker buit gemaakt hebben. Gelukkiglyk hebben zy daertoe geene poogingen gedaen. Wy zyn er van af geweest met eenen beschadigden boot, vele verbryzde rospanen, en eenen gekwetsten man, die eenen biskaeijer in den arm ontvangen heeft. »

Het eerste berigt van generaal Luders, zegt dat de bondgenooten de baai van Kamiesch gedurig versterken, het handelt ook over eenige gevechten der voorwachten op de linker vleugel van het russisch leger.

Keizer Souloouk.

De grootste verslagenheid heerscht door geheel het keizerryk van Haïti, ten gevolge der nederlaeg, welke de troepen van keizer Faustinus I hebben geleden, tegen de soldaten der Dominikaensche republiek. Het was den 10 december, dat het haïtische leger, met Souloouk aen het hoofd, zich op weg stelde. Het bestond uit de troepen van Sus en Port-au-Prince. Het leger bestond uit 23,000 man en moest het noordelyke korps gaen verwoegen, aengevoerd door generaal Ducayette, wiens 7,000 man zich aen de grenzen moesten bevinden, welke men ging veroveren.

Te Mirabelais zonderde Souloouk 4,000 man van zyn leger af en stuerde ze naer de kleine stad Azua. Dit legerkorps stelde zich op weg naer hereikte zyne bestemming met. Het had het ongeluk onderwege een detachement Dominikanen te ontmoeten. De Haïtters waren 20 tegen 1, wat niet belette dat zy regtsoukeer maekten en schandelyk de vlugt namen. Alleen de oude generaal Garat en eenige officieren hieten zich ter plaetse dooden.

Thans bleef nog het leger van den keizer, het groote leger in een woord, nog 18 of 19,000 man sterk. Het trok voort in den weg van Las Caobas. By dit dorp schaerde het zich in het plein. Er was een bosch en achter dit bosch waren 400 Dominikanen met een kanon.

De haïtische voorhoede hield tegen den vyand stil en gaf vuer; maer in plaets van te vlugten, antwoordden de 400 Dominikanen met een algemeene losbranding, waeronder het kanon.

Van het oogeblik dat de Dominikanen de zaak aldus aenvatteden, was er geen middel meer zich te verstaen. De voorhoede van de keizerlyke troepen wierp de wapenen weg, en vlugte als een troep verschrikte schapen door het gros des legers heen.

De kleine dominikaensche beide liet zich niet af; maer vuerde en kerfte om het eerst onder de soldaten van den zwarten keizer.

In een oogwenk nu wendden de 19,000 mannen de hiel en zulks des te rasser, omdat de Dominikanen de achterblyvers zonder genade neersabelden. De keizer zelve en zyn staf hadden den tyd maer langs een klein voetpad weg te loopen.

Het leger is hier en daer verspreid en de keizer heeft thans slechts 1,500 man meer by zich.

Deze dag heeft aen Souloouk heel zyne schatkist gekost, bedragende 3 miljoen dollars in munt van het land en 80,000 in spaensche munt.

BURGERLYKEN STAND DER STAD TONGEREN,

van den 13 tot den 21 february 1856.

GEBOORTENS 6. — 4 jongens, 2 meisjes.

HUWELYKEN 0.

STERFTENS 4. — 0 mannen, 4 vrouwen, 0 jongens, 0 meisjes.

Elisabeth Lambertina Wilmois, echtgenoot van Jan-Hendrik Denis, hutsbondster, 24 jaren. — Maria-Catharina Smeets, onghewd, zonder beroep, 37 jaren. — Maria-Elisabeth Vandenrydt, onghewd, 20-der beroep, 75 jaren. — Maria-Helena-Albertina-Melania Murchart, onghewd, zonder beroep, geboren te Maestricht, 27 jaren.